

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 5 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Slaba znamenja.

Strašno i grozno lahko postane ljudstvo, če se porodi v njegovih možganaj nesmislo, norost. Ali jaj narodi, če se vrinejo na površje nepozvani voditelje, v šterih možganaj se je porodila skrivnostna nesmisel. Človek se dostakrat pita, ali more človek, šteromi je Bog dao razum, delati grozodejstva, štera presegajo vse človeče meje. Večkrat čtemo po novinaj: oča je zverinsko ravnal z sinom, ali sin je zverinsko ravnal z očom ali materjov. Zverina je nigdar i nigdar ne osmrtila na tak prefrigan, grozen i premišlen način, kak pa človek. Človeka postane strah, gda čte po novinaj, kakša grozodejstva delajo bolševiki v Španiji. Človek vmarja človeka, brat kole brata, krv teče v potokaj i vse to zato, ka se je v komunističnoj pameti porodila nesmislo do Boga i njegove svete Cerkvi. To svojo nesmislo oni ščejo z silov, z grozodejstvom pa s krvjov vtepsi trezno mislečim, pa za narod skrbečim i brigajočim se ljudem v glavo. Tem bole se človeki čudno vidi to, ka v Španiji nega niti dva procenta drugercov, nego so sami katoličanci i tej katoličanci delajo med sebov tak strašno morijo.

Kak je prišlo do toga? Španski narod je bio veren narod, premalo se je pa brigao za javno politično življenje. Vsikdar so si španski katoličanci postavljali na vlado ljudi, šteri so se ne brigali za siromaški narod, šteri je bio od dneva do dneva po svojoj lastnoj krivdi če duže bole izmzgavani od španskih mogočnikov. Razumlivo je, da kembole so mogočnjaki izpodkapali materialna tla španskoga naroda, tem večšo brezbriznost je kazalo to do vere, do Boga i cerkve. I to priliko so dobro znali ponucati komunisti. Zanelili so ogen, šteroga more gasiti krv nedužnih ljudi. Španski katoličanci so si takrekoč sami krivi, preveč so bili brezbrizni za politično življenje, vsikdar je po malomarnosti španskih katoličansov prišla vlada, štera je veri nasprotna bila, če pa že ne nasprotna, pa za vero brezbrizna. Šatan je pa būdno stao z svojimi pomagaci na straži i neto sovraštvo med katoličanci. Čudno se nam vidi, da se delajo grozodejstva v tistoj Španiji, štera je bila pred nekaj desetletji cvet katoličanstva, da se dela morija v onoj domovini, štera se je pred 25 leti s kralom vred posvetila Presv. Srci Jezusovomi. Tak se zgodi, gda postanejo katoličanci mlačni pa brezbrizni i nepazljivi, ka se godi okoli njih. Tak se zgodi narodi, šteri zapre vrata istini, odpre pa pot laži i zmoti.

Ali smo mi kaj bolši? Ali prinas nega nevarnosti za španske grozovitosti? Če poglednemo malo bole na globoko naše ljudstvo, zlehka opazimo, da nega več one globoke vernosti, z šterov so se ponašali naši predniki. Krščeniki smo, da pa ne globoko verni. Nešterni so krščeniki samo šče na videnje. Kotrige cerkve so zato, ar so se rodili kak deca kršćanskih starišov, bili so deležni cerkvenih obredov i stem je vse končano. Dale se ne brigajo za svojo vero, za svojo dušo, ne prenavljajo svojega duha, ne čistijo svojega srca, ne krotijo svojega tela. Takši krščeniki so šker v rokaj komunizma. Takši krščeniki pripravljajo fundament komunističnim krvnikom. Ali pri nas nega takših katoličancov? Vsa znamenja kažejo, da so i to ne malo.

Vsešerom, gde se pripravlja duhovna nevihta, je prvo to, da začnejo ljudje ogrizavati duhovnike, nad duhovniki se ščejo osvetiti tak, kak da bi oni bili krivi to ali onoj nevoli. Kelko neopravičenoga ogrizavanja je med nami na duhovnika, posebno, gda se pobira tak zvani dohodek. Kelko ljudje mrmrajo, preklinjajo, v oči me-

čejo rekoč: naj dela, ali pa naj pogine, vej itak nikaj dobroga pa hasnovitoga dela ne opravlja itd. Vsakovrstne opazke i ogrizavanja so začnoli nad duhovniki. Naši predniki so v duhovnikaj vidili namestnika Kristušovoga, zato so ga spoštivali, se v nevolaj obračali k njemu po tolažbo, po tanače. Dnes je vse to minolo. Duhovnike več ne poštlujemo, či je pa, pa nej v takšoj meri, kak bi mogli. Duhovnike mamo za nekše kapitaliste, sovražnike človeštva, tak da bi oni bili krivi našoj nevoli. Ali nas to nepoštlivanje, ogrizavanje i sovraštvo do duhovnikov, namestnikov božih, ne vodi vkraj od Boga, od vere? Ali so to ne znamenja, štera nas vodijo v brezboštvo i komunizem? Namesto duhovnikov poštlujemo bole komunistične hujskače i razdirače. Ali so to ne znamenja zrelosti za komunistično brezboštvo? —

Verni katoličanci se pa največkrat premalo brigajo za javno politično življenje. Njim je vse edno, štokoli pride na odgovorna vodilna mesta v državi. Oni to ne pomislijo, če je prevnogokrat odvisna usoda katoličancov v toj ali onoj državi od voditelov, ki sedijo na vladi. Oni to ne pomislijo, če so s svojov malomarnostjov i brezbriznostjov pomogli slabe, pa brezvestne i komunistične ljudi na vlado, šteri potom mantrajo v verskom, pa tudi v gospodarskom pogledi ljudi. Ali takši katoličanci ne nosijo del odgovornosti po svojoj brezbriznosti, če takša vlada potom strela duhovnike, požiga cerkve i samostane, zapira i vmarja ljudi i na konci vniči celo državo v verskom i gospodarskom pogledi? To je del odgovornosti brezbriznih katoličancov za javno politično življenje. Tudi pri nas je takših ljudi lepo število.

Katoličanci vnogokrat radi nasedemo raznim hujskačom, šteri majo vero samo za golo babjo pobožnost, šteri pravijo, vera s politikov nema nikaj opraviti. Vsi takši ljudje majo jako kmične namene, šteri so zrasli iz liberalizma, vodijo pa v komunizem. Mi pa pravimo, če politika ma opravilo z verov, more tudi vera opravlati s politikov. Vsakoga katoličanca dužnost je, da dela v političnom življenju za slobodno vero, da lahko slobodno dela po svojoj duhovnoj moči v družini, občini, državi i pri narodi. Tudi pri nas je dosta takših hujskačov, šteri ščejo strogo ločiti vero od politike, če bi pa zmoglo njihovo politično mišljenje, bi se pa prvi spravili nad vero.

Slabo znamenje pa je tudi to, da je vsa naša miseo obrnjena na dohodke, na penze, na vrednost. Pred nekaj desetletji je bio naš Stvoriteo središče vsega dela, zatem smo pa začnoli Boga čiduže bole odrivati i odurjavati. Poiskali smo si središče v bolševičkom marksizmu, šteri ma jako strupeni zrak i šteri zrak mi vdihavamo, ne da bi se ga znali otepsti, nego da ga šče celo podpiramo i v toj obliki, v tom okuženom zraku zidamo hiše našega bodočega življenja. Ne čudno, če je mladina navezana samo na tostransko materialistično ozračje, zato ka mladina vdihava zrak, šteroga mi izdihavamo. Na prvi pogled se vidi, da je to pretirano. Istina, da šče naša mladina hodi v cerkev, a iztrgajmo našo mladino iz farne skupnosti, gde nede pod nadzorstvom, postavimo jo v tujino, ali v varaš, pa bomo vidili kak zlejka zgubi vero v Boga. I to zato, ka je bila plitva, v cerkev pa je hodila zavolo javnoga mnenja njihove okolice, ne pa iz lubezni do Boga, ne iz potrebe duše, nego iz navade.

To so znamenja, štera nas tirajo, če ne zaobrnemo našega življenja v drugo smer, v pogubo.

Prebūdimo se, katoličanci i vsi krščeniki iz naše mlačnosti, brezbriznosti, napovejmo boj šatani i njegovim pomagačom, šteri sejajo med na-

Narastek „Novin“.

Leta 1937. jan. 31.

Župnije i občine	Več komad. kak lani toga hipa	Menje kom. kak lani toga hipa
Beltinci:		
Beltinci	6	
Bratanci	3	
Gančani	4	
Dokležovje	7	
Ižakovci	9	
Lipovci	2	
Melinci	1	
Odranci		4
Bogojina:		
Bogojina	12	
Ivanjci	3	
Filovci	16	
Strehovci	9	
Bukovnica		4
Črensovci:		
Črensovci	6	
Žižki	7	
Trnje	3	
Gornja Bistrica	9	
Srednja Bistrica	7	
Dolnja Bistrica	1	
Sv. Sebeščan:		
Prosečkaves	1	
Sv. Sebeščan	—	—
Šalamenci	1	
Bodovci	—	—
Mačkovci	1	
Dankovci	—	—
Sv. Jelena-Pertoča	3	
Cankova:		
Domajinci, Korovci	2	
Sv. Bedenek-Kančovci	—	—
Vuča Gomila		1
Veliki Dolenci		1
Turnišče:		
Turnišče	—	—
Gomilica	1	
Nedelica	6	
Lipa	5	
Renkovci	5	
Brezovica	3	
Ekspozitura Polana:		
Mala Polana	1	
Velika Polana	6	
Gračka župnija:		
Dolič	2	
Grad	2	
Kuzma	—	—
Kovačevci	1	
Radovci (začasno, ne širitela)		16
Trdkova	2	
Vidonci	15	
Vadarci	—	—
Jürjanska župnija:		
G. Slaveči		6
Ekspozitura Hotiza	5	
Tišina:		
Tišina		2
Gradišče	—	—
Gederovci	—	2
Küpsinci	—	—
Krajna	3	
Petrovci	1	
Petanjci	—	—
Rankovci	—	—
Sodišinci		2
Tropovci	2	

mi krivično seme pogübnoga komunizma. Naša dužnost je, da dejansko posegnemo v javno življenje i poskrbimo, da bode zavladata pravica i medsebojna lübezen. Iztrebimo iz naše lepe Slovenske krajine družbo pokvarjenih bolševikov, šteri rovarijo med nami po vednakih navodilaj židovske centrale v Moskvi. Potrüdimo se, da de naša mladina rasla i rodila dober sad, pa brigajmo se, da bo naša mladina prepojena s kršćanskim mišljenjom, da se bo borila za kršćansko Kristušovo vero i ne za komunistična načela. G. M.

Župnije i občine	več	menje
Dobrovnik:		
Dobrovnik	3	
Kobilje	37	
Markovci:		
Markovci	2	
Nedelska župnija:		
Boreča	—	2
Martinje	1	
Šulinci		
Sobočka župnija:		
Sobota	—	—
Borejci		2
Bakovci	3	
Krog	1	
Črnci	—	—
Satahovci	5	
Lendava:		
Lendava	1	
Gaberje		3
Mostje		4
Martjanci:		
Martjanci		3
Mlajtinci	—	—
Moravci	—	—
Noršinci	7	
Tešanovci	—	—
Inozemstvo:		
S. Amer.: S. Bethlehem	—	—
Bridgeport	3	
Posamezni	3	
Chicago		2
Canada:		
Jüžna Amerika:	4	
Francija:	207	
Razno i inozemstvo	3	
Na posamezni naslov v Slov. krajini	24	
Na pos. naslov v državi	—	

Sküpnno naraslo 481 Novin

Odpadnolo 65 „

Čisti narastek 416 Novin

Zahvalimo se božim služabnikom Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za to lepo pomoć pri apoštolskom deli kat. časopisa i prosimo po sv. Cirili i Metodi dobroga Boga iz zahvalnosti, da dobita kempre čast oltara. Vrednik.

Svoji k svojim!

Novine i stiska.

Dnes človeštvo trpi teško gospodarsko stisko. Ali koren gospodarske stiske je zraseo iz duhovne stiske, v šteroj se je človek znajšao po svetovnoj bojni. Človek je začno zgublati vero v Boga, a s tem vero v vse dobro. Zajšeo je na kriva pota. Zajšeo je tak tudi na gospodarske krive poti, ar se prepüşćao preveć svojoj sebičnosti, želi za vživanjom. Tudi novine, štere so pripravljene služiti vsakomi slabomi deli, so netile v človečih dušaj oženj grešnosti i slaba nagnenja. Nastalo je grabljenje penze i bogastva. Pa najšli so se tu moćnejši, šteri so pritisnili slabiješe: kapitalisti so znali vse tak pripraviti, da so na vse mogoće načine izkoriščali delavca i kmeta. V tom izkoriščavanju so se kapitalisti zavarvali s tem, da so s penezi zavlitali nad novinami, ka liberalne, brezverske i indiferentne novine tak pišejo, kak ide njim, kapitalistom na hasek. Tudi v našoj krajini smo meli že za to prelepi primer. A siromacije, šteri trpijo, se čütijo vse duže slabši. Kapitalisti so svojimi fabričkomi blagi ceno strašno zdignoli, a cene našim kmečkim pridelkom znizali skoro na nikoj. Po tom kapitalističnom redi kapitalisti poberajo sad tujega trpljenja i dela. A tomi kapitalističnomi redi služiti većina liberalnih, brezverskih i brezfarbnih novin, štere podpirajo s svojim pisanjom borbu i izkoriščavanje siromakov. I gda mi čtemo, naročamo liberalne, protiverske, komunistične i druge novine raznih farb, te sami sebi kopamo jamo i si pripravljamo teško i nevzdružno življenje. Zato ne bomo nespametni i ne podpirajmo sami svoje stiske i teškoga stanja z naročitejov slabih i mlačnih novin. (Dale).

NEDELA

v postu prva.

Evangelij (Mataj 4.) Tisti čas pelani je Jezus v puščino od Duha, ka bi se skušavao od vraga. I gda bi se postu štirideset dni i štirideset noči, teda je zagladi. I pristopivši skušavec, pravo je njemi: Či si Sin Boži, povej, naj eto kamenje krh postane, ki odgovoreči pravo je: pisano je, ne žive z samim kruhom človek, nego z vsakov rečjov, štera shaja z vlist Božih. Teda ga je gori vzeo vrag v sveti varaš i postavio je njega na cerkveni vrh i pravo je njemi: Či si Sin Boži, pusti se dol. Ar je pisano: ka je angelom svojim zapovedao od tebe i na roke vzemejo tebe, da morebiti ne vdariš v kamen noge tvoje. Veli njemi Jezus: pa je pisano: ne boš skušavao Gospodna Boga tvojeja. Pali je gori vzeo njega vrag na breg kroto visiki i pokazao je njemi vsa kralstva sveta i njih diko i pravo je njemi: Eta ysa tebi dam, či pokleknoš mene molo bodeš. Teda veli njemi Jezus: odidi šatan, ar je pisano: Gospodnoga Boga tvojeja boš molo i njemi samomi služo. Teda je ostavo njega vrag: i ovo angelje so pristopili i dvorili so njemi.

Razgled po katoličanskem sveti

Poslanica jugoslovanskih škofov. Jugoslovanski škofje so izdali skupno pastirsko pismo za vse katoličanske vernike v Jugoslaviji, v šterom je opominajo, naj se trdno držijo vere i jakosti Kristušove. Pismo se mora v vseh cerkvah prečteti. Mi je bomo v našem listi tudi objavljali, da spoznajo vsi, ka je njihova dužnost v teh resnih časaj. Začnemo je zdaj.

Pastirsko pismo jugoslovanskih škofov o gospodarski in socialni stiski naših dni. Predragi v Gospodu! Že večkrat smo se v skupnih pastirskih listih obrnili na vas in vam govorili o važnih zadevah, kar se nam je vsakokrat zdelo potrebno. Danes naj vam izpregovorimo o neki časni zadevi, ki muči ves svet, namreč o gospodarski in socialni stiski naših dni in o tem, kako pomagati. **Zakaj govore škofje o tej časni zadevi.** Res, da ni to prva naloga nas škofov, ki nas je Gospod postavil „za ljudi v tem, kar se nanaša na Boga“ (Hebr 5, 1), torej za delo in skrb za vaše duše, za vaše zveličanje, za vaše večno življenje. Toda, kakor je dejal lepo in resnično že Leon XIII., „Cerkev ni tako vsa v skrbi za duše, da bi pri tem zanemarjala časno življenje“ (Graves de communi). Saj nam je Kristus sam dal prelep zgled te skrbi za časne reči. Iz Njegovoga srca so potekle tiste besede: „Ljudstvo se mi smili“ (Mk. 8, 2) in o njegovem milosrčju je zapisal sv. Luka tisti slavospev: „Hodil je od kraja do kraja in delil dobrote“ (Apd. 10, 38). Zakaj pač je skrb? Prvič zato, ker ljubezen do Boga objema tudi vse stvari, ki je v njih božja podoba, ter jim hoče dobro. Srcu, ki ljubi z božjo ljubeznijo, se ne smili le dušna, temveč tudi telesna beda. Potem pa to usmiljenje s časno bedo tudi ne nasprotuje ljubezni, ki ljubi duše. Saj je telesna beda tolikokrat v zvezi z dušno bedo. Pomanjkanje, uboštvo, skrb za časne reči tolikokrat odvrne poglede od Boga in božjih reči. Zares! Ali ne vidimo dandanes posebno, kako je časna beda odtujila premnogo ljudi Cerkvi in Bogu, da, napolnila jih z mržnjo in sovraštvom do Boga? Zato vršimo le svojo sveto službo, če skušamo pomagati tudi v časni stiski. Seveda se mi ne moremo spuščati v gospodarska vprašanja kot taka, toda, kakor bomo videli, je današnje stiske največ krivo to, da so ljudje pri svojem gospodarstvu pozabili na Boga in božje postavbe. Tudi v gospodarstvu morajo vladati božji zakoni; ako človek te zakone prezira, se tudi gospodarstvo izprevrže i ne donaša človeku več blagoslova in blagostanja, ampak le nesrečo in prokletstvo. Kazati na te božje zakone, ki bi navrnili tudi gospodarstvo na pravo pot in uredili socialno življenje, to je naša naloga in naš apostolski poklic. Zato moremo reči tudi mi z Leonom XIII.: „Z zaupanjem in s pravico govorimo, saj gre za vprašanja, ki jim ne bo rešitve, če ne bosta pomagali vera in Cerkev“ (Rerum novarum). — (Dalje).

Pučki kalendar se zove kalendar, šteroga so izdali komunisti v Zagrebi. Dali so njemi ime „pučki“, ka pomeni ljudski, to je za narod. S

Petnajstletnica svetoga Oče.

Te teden, kak je mino, to je 6. februara, je minolo 15 let, ka so zvoljeni za papo Pij XI i zdaj v petek, predvčeraj, je bilo 15 let, da so koronani z najzmetnejšim koronov sveta za Kristušovoga namestnika.

Dober Bog je poskrbo v osebi Pija XI. moža, ki ga potrebuje današnji pokvarjeni svet, ar zahtevajo, da smo

ne samo po imeni, nego tudi po življenji Kristušovi. To pomeni, da radi mammo Jezusa i njegove sirote, da delimo pravico božo desno i levo. Molimo za svetoga Očo, naj njim dober Jezus da ešče zdravje, če je njegova sveta vola da bodo mogli za njegovo diko i naše dušno zveličanje dosta dobroga včiniti.

Politični pregled.

Domači.

Seje narodne skupščine. Naš parlament dela. Držijo se redne seje. Na teh pridejo večkrat z tožbami naprej ljudje iz bivših nacionalnih vrst. Tak so napriliho zahtevali, naj vlada napravi red proti korupciji v šumaj pri Našički i tovarni Krivaj, kde je država milijone zgubila. Minister Jankovič je odgovoro i to popolnoma pravilno, da je krivec Regenstreif pod prvejšov vladov že pobegno prek meje, zakaj ga je pustila. Potem je tudi omenio, ka zdajšnja vlada nema i nieden poslanec nikšega dela pri Našički. Če je bila krivica, zakaj so ne prvejš vlade Živkovičova, Srškičova, Jevtičova i Uzunovičova napravile red, zakaj zahtevajo to zdaj od nove vlade, štera se itak bori proti korupciji na vsakom stopaji.

Novi trgovinski zakon pred skupščinov. Ministerski svet ga je pregledao i predložo za sprejem v parlamentu. Parlament ga je z 150 glasovi sprejeo proti 39.

Predlaga se dvoje novo ministerstvo. Pri finančnom odbori se je predlagalo, naj se vzakoni še dvoje ministerstvo, najmre propagandno, ki se bo borilo proti komunizmu i versko. Versko je dozda združeno z ministertvom pravde i ar je 13 priznanih vereizpoved v državi, mora vse te na skrbi meti posebno ministerstvo, če šče, ka do se posli redno vršili. Odpravilo pa naj bi se ministerstvo za telovno vzgojo. Predlog ne naopačen

Zahteva pravoslavne cerkve. Pred finančni odbor je prišla zahteva pravoslavne cerkve, naj se njej izplača 50 milijon dinarov, ka njej je dužna država od pobiranja 10% nalog ali doklad.

Svetovni.

Italija i Tūrčija sta sklenile pogodbo. Razgovori so se vršili v Milani. Italija je pripravljena podpisati Dardanelsko pogodbo, štera zagisigura Tūrčija slobodno ravnanje z Dardanelami, to je z tistov morskov vnožinov, štera veže pri Čarnom morji evropski i azijski deo Tūrčije, če se Tūrčija odpove prijateljstva z bolševiškov Rusijov. Ta bi skoz Dardanel znala najmre pošilati ladje v druge države z vojskov, i bi širila boljše vizem.

tem ščejo hrvatski kmečki i delavski narod oslepiti, ka bi njim nasedo. Samo ka napadi na cerkev, duhovništvo i sestre, kak se čte v kalendaru, jasno kaže na komunistične rogle, šteri se rivlejo vō z kalendara.

Komunisti zdigavlejo glave v Dalmaciji. Smo že pisali, da so komunisti v Sloveniji podrli več eucharističnih križov, štere je pa pobožen slovenski narod z velikov slovesnost-jov nazaj postavio. Zdaj pa zvemo iz Dalmacije, da so komunisti na priliko v Dubrovniku kričali: Doli Francišskani i da so na otoki Kumini zažgali cerkev i je zgoro veliki oltar z svetimi hoštijami vred. Opomin za duhovništvo Jugoslavije, naj vse drugo delo pusti, pa naj se samo vrže na versko i socialno delo, to je, naj pomaga duše rešiti i siromaške narodi spraviti pravice, ki njemi idejo proti izkoriščevalcom kapitalizma.

Komunistični napadi v Franciji. V stolnici mesta Senile so komunisti prerezali vože zvonov, da se je na Božič ne moglo zvoniti. V mestu Velizy-i so komunisti obdržali v varaškoj hiši plesno veselico i na plesišči so napravili špotljivo predstavo od svete meše. Versailleski škof je pri pariškom prefekti protestirao proti tomi hūdodelstvi.

Rusija. Po celoj Rusiji je razglašen preki sod. Vojska se buni i je 1200 oficerov aretiranih. Vorošilov maršal, vojni minister, je zagrozio Stalini, da če de naprej dao ljudi aretirati i vmarjati, se njemi cela ruska vojska proti postavi. Zavolo obsodb so bili veliki nemiri v Rusiji. Vnogo ljudi je zaprtih. Nemiri so bili tudi zavolo pomenkanja živeža.

Nizozemska dobi novo letališče. V navzočnosti raznih inozemskih letalcov, so slovesno otvorili nizozemsko letališče Ypenburg.

Sestanek med Jugoslavijov, Tūrčijov i Grčijov se pripravlja. To se zgodi po sklepi, ki sta ga podpisala v Milani Italija i Tūrčija. Italijanski listi pišejo, da po govori dr. Stojadinoviča v finančnem odbori nega več nikšega zadržka, ka nebi Jugoslavija i Italija sklenile prijateljske pogodbe. Po milanskom sestanki se vse čisti i bliža.

Madjarska. Madjarski listi po sklenitvi prijateljske pogodbe med Bolgarijov i Jugoslavijov pišejo, da se je približao čas, da se spodobna pogodba podpiše tudi med Madjarskov i Jugoslavijov. I to se bo zgodilo, kak Stojadinovičova vlada reši menjšinsko pitanje Madjarov v Jugoslaviji. Komi do te naši nacionalci gučali Madjarcne? I proti komi do se te borili.

Balkanska zveza ma zūtra svoj sestanek v Atenah. Države, kotrige Balkanske zveze začnejo zūtra 15. febr. v glavnom mestu Grčije razpravljati od skupnih zadev, ki se jih tičejo. Predvsem pride na dnevni red pitanje priznanja abesinskoga casarstva za Italijo, potem pa pogodba Italije z Jugoslavijov i drugimi državami Balkanske zveze.

Revolucija na Kitajskom. General Juhsjehčun je z svojimi oficiri dao vmoriti generala Van Čenga i se po vojnom sodišči razkričati za voditelja severozhodne Kitajske, kak pristajš bivšega upornoga generala, Čanšuljana.

Triumvirat v Rusiji. Triumvirat pomeni: oblast treh možov. Tej so: Stalin, Vorošilov i Ježov. Vojski se je vdao Stalin i zdaj z vojnim komisarom Vorošilom i Ježovom, ki je pa komisar policije, ravna Rusijo. Tak so si trije bratci v roke segnoli, ka do

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Za regulacijo Müre je ministertvo določilo 900 jezero dinarov. V najbolje nevarnih mestaj se bo Mūra regulirala.

Na misijon g. Kereca v Junafuji je N. iz Trnja darüvao 4 Din. Bog povrni!

Beltinci. Smodišovoj Katici na spomin. Na Svečnico smo pri velikoj vdeležbi sprevedili k počitki do sodnjega dneva Smodišovo Katico, staro komaj 17 let. Spreveda so se poleg naše č. duhovščine vdeležili tudi g. Jerič Ivan, dekan. Pokojna je dugš čas betegüvala, a jako vdano v božo volo, ka je genolo vse ljudi, ki so prišli do njene betežne postele. Gda so zvonovje naše cerkve naznanili njeno smrt, smo si zmislili na Gospodove reči: Blaženi, ki v Gospodi vmerjejo. Ona je zaistino v Gospodi zapala, ar je mirno trpela, se lepo pri-

pravila na smrt i v navzočnosti duhovnika izročila svojo dušo dobromu Bogi. Smrt te je toti pgrabila i zadavila z svojov čontenov rokov, draga Katica, a tvoje nedužnosti spomin pa ostane vsikdar pri nas. Tvoj od jakosti se smehlaoji obraz nas bo vsikdar opominao, kak srečni so tisti, ki mladost preživejo v nedužnosti. Ti, draga Katica, si že pri cili. Molili bomo za tebe, da vživaš večno srečo kempri, ti pa moli za nas, da prideemo za tebov v domovino živih. Zadnji z Bogom na zemli od vseh poznanih.

Zakaj nismo krščanski socialisti. Tak se zove edna kniga, štero je spisao Pernišek France i se dobi za 4 Din. v Ljubtjani, Delavska knjižnica. Kniga opisuje razlike med delavci, ki se za krščanske imenüjejo i onimi, kipo navodilaj sv. Oče pravo krščansko življenje ščejo živeti. Dobite jo tudi v Misijonskoj tiskarni, Groblje, pošta Domžale.

Na podporo Novin je poslao Zacherl Franc, šolski upraviteljo v pokoji, Ljutomer, 10 Din. — Bog plačaj.

Glasi na Gornjo Bistrico. Tista ženska, ki je dala na večne meše za Lebar Jožefa i Kustec

Ano, naj pride po listeke na upravo Novin v Črensovce, so že prišli iz Celja.

Hotiza. Te teden smo zakopali najstarejšega človeka 102 leti staroga Nemec Jožefa. Bog njim plačaj dugo zemelsko, trüdapuno življenje.

Pitanja i odgovori pri zakoni od zaštite kmeta

Kde se napravijo nova dužna pisma za stare privatne duge? Dužniki, ki majo svoj dug pri trgovci, odvjetniki, zdravnik i t. d., ki je nastao pred 20. aprilom leta 1932, naj odgovorijo na terjanje, da je vüpnik, šteromi so dužni, dužen na občini, v štero spada dužnik, naprejdati svoj dug, napraviti tū novo dužno pismo, po šterom do na 12 let plačüvali svoj dug na 3% obresti. Strašiti naj se ne dajo od nikoga.

Ka pa če što herbaov vrednost, peneze pred 20. aprilom leta 1932. jeli te dug tudi spadno? Te dug je ne spadno. Herbaš je dužen v celoti vöplačati herb, üročino. Herbaš pa, ki more herb vöplačüvati, ma pravico v ednom leti, to je do 25. septembra letošnjega leta pri sodišči zahtevati, da se izplačilo zniža. To sme prositi, če je vrednost za 25% zdaj menša, kak je biia, kda jo je prevzeo.

Vse naše naročnike opominamo, če kaj nerazmijo od novoga zakona, naj potom širitela stavijo pitanje na naše uredništvo i dobijo primeren odgovor v Novinaj.

z združenimi močmi mučili siromaški delavski i kmečki narod v Rusiji.

Španjolsko. Veroborci so zavzeli Malago. Malaga je največše morskopristanišče pri Sredozemskom morji. Ar je Malaga bilo najhüšše komunistično gnezdo, je zavzetje Malage veliki poraz i vdarec za komuniste. Če veroborci hitro zavzemejo Velez Malago, rdečoj vojski zaprejo pot, da z okolice Malage ne bo mogla vüjti.

Črensovci. Dober kršćanski mož, Ŭtroša Mihal, so nas v lepoj starosti 80 let zapustili. Srce Jezusovo naj njim plača zgledno kršćansko življenje.

Šmarnica i kopeo v Gjilinjeki. Nekš možakar iz Lipovec je meo nekše opravke v Lendavi na davkariji 4. februara t. l. Gđa je šo proti domi, je zavdara v skrivno nedovoljeno krčmo na Gredaj, gde se je starček tak napio šmarnice, da je nej mogeo dale priti, kak do Gjilinjeka, gde se je skotao v vodo. On toti pravi, da ga je nekš 30 let star moški vrgeo v Gjilinjek. A te moški se je zvao: šmarnica. Ta tak zmeša človeka, ka vidi reči, šterih nega i dela ka ne ve. Gđa je spoznao, ka se ž njim ne godi prav, je začeo kričati na pomoč. Na dobro srečo je začula Šandorova hči, ki je šla od sosedu Kalmana i je pozvala Kalmanove, da pogledajo, ka se godi. Gđa pridejo do Gjilinjeka, vidijo, da se človek kople v vodi na sredi Gjilinjeka i kriči na pomoč. A neso njemi pa mogli s prostimi rokami pomagati, nego so včasi prinesli ključ od stūdenca i ž njim starca zakvačili za čobe i ga tak vopotegnoli pa spravili na toplo, gde se je sušio. Drugi den je nadalūvao pot proti domi. Čūdno se nam vidi, da se kre velke ceste že dugo časa toči ta nesrečna šmarnica na ne dovoljeni način. Čūdno je, da oblast za to ne zvedi. Prosimo oblast, da malo več pažnje obrača na te skrivne krčme, ki so zrok dostim nesrečam i vmorom.

Misijonarki ednoj na naše liste je darūvala Plej Marija iz Francije 93 Din. Bog plačaj.

Bogato podpora za Novine je poslao preč. g. plebanoš Horvat Egidij iz S. Betlehema v zneski 514 Din. Obrnemo je znesek za liste, ki je našim misijonarom pošilamo, Bog povrni.

Bogojina. Občni zbor živinorejskoga selek. društva se vrši 17. febr. 1937., v sredo, ob 11 vūri predpoldnom v šoli z sledećim dnevnim redom: poročilo predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, zapisnik zadnjega obč. zbora, volitve, volitev delegata za skupščino zveze i slućajnosti. Če bi ob napovedanom časi ne bilo navzoćih zadostno število članov, bo pol vūre kesnej na istom mestu drugi občni zbor, ki bo sklepćen pri vsakom številu navzoćih članov. Vabimo vse kmetovalce, člane društva, da se obćnoga zbora v punom številu vdeleži. — Odbor.

Beltinci. Naše prosvetno društvo bo melo v nedelo 21. februara zadvečara pred večernicov skupni sastanak. Za člane vdeležba obvezna. — Odbor.

Pojasnilo dopisniki „Slovenskoga Gospodara“. Dopisnik Slov.

Gospodara je v 5. številki od 3. februara objavio dve takšivi neistini, da kričita po popravki. Pod naslovom „Črensovci“ trdi, da je bila v Našem Domi kino predstava z nelepimi slikami i se prosi oblast, da se ne dovolijo takše prestave. — Odgovorimo, da je predstavu dovolila prosvetna oblast, dovoljenje se je pokazalo pri vodstvu Našega Doma i da je podjetnika i slike priporaćao pobožen i vūćeni dūhovnik, dr. Lonćarić iz Zagreba, kde je mladini isti film bio prikazani. — Druga neistina je pa objavljena pod naslovom: Krvav obraćun med cigani. Pod tem naslovom dopisnik celo vrsto neistinitosti javi kat. listi: 1. da so se cigani med sešom zbili, 2. da so vmorili 28 letnoga cigana, 3. da je tomi cigani ime bilo Adam, 4. da je bio smeknjen v šinjek i 5. da orožnik išćejo krivca i 6. da je te krivce cigan. V kratkoj notici teliko neistinitosti! istina je pa tisto, ka so Novine prinesle dnes tjeđen, da je vmorjeni dober dećko iz Srednje Bistrice, pisao se Cigan Adam i da ga je drugi dećko vmoro. Toga dećka pa ne trbelo iskati žandarom, ar se je sam javo. Vsaki katolićanski list trpi, če se njemi neistinite reči poroćajo. Pazimo.

Bogojina. Obćinska uprava v Bogojini je sprejela podporo za obćinske ceste v zneski Din. 6000 od kr. banske uprave v Ljubljani. Za to podporo se uprava obćine Bogojine prav lepo zahvalūje kr. banskoj upravi i sreskomi cestnomi odbor i Lendavi. Obćina je bila te podpore jako potrebna, da spravi svoje obćinske ceste v najlepši red, ka je potrebno za obćino Bogojino, ki dobi vsako leto teliko izletnikov zavolo svoje umetniške cerkvi. — Obćinska uprava.

Lendava. Delavci kršćanskoga mišljenja so se organizerali i zvolili svoje vodstvo na obćnom zboru. Nasproten tabor je jako poparjeni. — Obćni zbor je obdržalo tūdi katolićansko prosvetno društvo.

Petišovci. Vmro je Šimon Jūrij, ki je že duže časa trpo na kili. Nekak ga je v noći, ki je znao za njegov beteg, tak moćno sūno trikrat v črevo, da je po dvodnevnom velikom trpljenju izdehno svojo dūšo. Osumljenca z ženov je oblast aretirala.

Kratki glasi.

Sv. Oća blagoslovili 33 euch. kongres v Manilli. Sv. Oća so po radiji pozdravili dnes tjeđen euharistićni kongres v Manilli. V svojem govori so povedali sledeće: Prle sem vas pismeno pozdravo, zdaj vas z rećmi pozdravljam. Z kongresom obhajamo veliko zmago: širimo svetlost Kristušovo po svet i, gđa toga narodje sedijo v smrtnoj senci. Sprejmite vsi moj apoštolski blagoslov. Na to so z

joćećim glasom blagoslovi sv. Oća stojećere vdeleženćov.

Zlato rožo poklonijo sveti Oća italjanskoj kralici. Marca 7. bodo sv. Oća blagoslovili šopek zlatih rož i ga poklonijo italjanskoj kralici, Jeleni, na spomin štiridesetletnice zakona.

En vagon jute je zgorelo v Poljćanah. Blago je šlo iz Trsta na Češko i je bilo vredno 150.000 Din.

15 jezero litrov petroleja je steklo vū v Maribori na kolodvori. Nesreća se je tak zgodila, da sta pri premikanju dva vlaka vkūptreščila. Človećih žrtev ne bilo, pać pa se je osem vagonov poškodūvalo.

Najstarejša ženska v Jugoslaviji je neka Hercegovka, po imeni Jovanka Pravica. Stara je 117 let.

Komunistićna herbija. Rusko-ga komunistićnoga poslanika v Parizi, Krasina, hći se je oženila v Parizi. Herbala je nad petstojezer milijon dinarov. Zato pa vmirajo siromaški ruski kmetje od glada, ka njihovi voditelje milijone davajo za herbiju.

Kūščare z dvema repoma so najšli na otoku Brusniki. Znanstveniki se jako zanimajo za dvorepate kūščare.

Amerikanski hūdodelniki. Amerikanski javni državni pravdnik je izjavio, da je v Americi lani bilo 270 jezero hūdodelstev, kak vmorov, roparskih napadov i drugih kūdobij. Oboroženih hūdodelnikov se račūna na 600 jezero. V dvema letoma je policija pri teh zaplenila 2974 strojnih pušk i 280 jezero strelav. Država za zatiranje tihotapstva i hūdodelstva izda letno deset jezer milijon dinarov.

Svojega profesora je šteo vmoriti Gjorgje Miršić dijak v Beogradu, ar njemi je profesor dao slab red. Profesora Muhamedagića je najprle z pesnicov moćno vđaro, na tla vrgeo i ga z nožom šestkrat rano. Nato je dijak pobegno. Profesora so v sanatoriji operirali. Drugi dijak na istoj šoli, Mile Stojanović, je tūdi napadno svojega profesora za slab red i je vrgeo v njega glaž solne kisline. Profesora Kišnera pa ne zadeo. Nato je te dijak tūdi pobegno.

Smrt pod vlakom. Kamniški vlak je povozio edno siroto, banjaluški pa dve siroti i ednoga uradnika. Vsi štirje so mrtvi.

50 jezero siromaške dece brez oće i matere blodi po Španiji. Nesrećna revolucija njim je vzela stariše i dom i zdaj se potepajo za vojskov, zmrazavaju, gladūjejo i se pokvarjajo. Grozna slika boljševićkoga paradižoma. Ravnotak je bilo tūdi v Rusiji, kde se je maloletna zapūščena deca tak povnožila, da jo je ruska vlada dala zapravlati, da se jih reši. Delala je ta deca najmre vnogo hūdobij. Pać ka so sejali komunisti, to so tūdi želi.

Kongres Kristuša Krala se bo vršo od 25. do 29. junija tekoćega leta v Poznanju na Polskom. Polska meri na Rusijo z jezero kilometrov dugov mejov i zato kongres Kristuša Klara pomeni na Polskom otkriti dūševni boj proti ruskom i brezboštvi i i komunizmi. Da se posreći te kongres, goreće molimo.

Vmor. Mihalek Karola, vinićara v Ogljenščaki nad Gornjov Polskavov na Štajarskom je z drvaricov zaklao v posteli zet Kolar Drago, po dogovori z ženov svojov i z ženov pokojnoga. Drugoga zroka ne so meli hūdobni krivci, kak da je pokojni bio šparaven i njim ne davao, kak bi oni radi trošili. Grozna pokvarjenost.

Oća je vmoro v Žirovincih, poleg Lotmerka, bogatoga kmeta Zalar Ivana 17 letni sin, ar je oća hodo za drugov ženskov. Na dvorišći ga je z puškov strel i se je potom sam javo orožnikom, ki so ga odelali v sodne zapore. I če je oća bio te v smrtnom grehi, kak de sin davao odgovor za pogūblenje oćine dūše?!

Kmetijska družba za Slovenijo je ponovljena. Leta 1932. je po krivici bila razpūščena kmetijska družba i mesto nje nastavljena nekša za druga. Po zvršenoj preiskavi se je krivica dognala i je Kmetijska družba nazaj postavljena.

Svojega pasterka je strelao. Poleg Novoga mesta na Kranjskom je strelao oćin v razburjenosti svojega pasterka Moravec Alojza. Strel je bio smrtan. Kama plavamo?

V Savo je vrgo svojo dekluiuo Dežman Akbin na Kranjskom i jo prle oropao penez samo zato, da bi si mogo vzeći drugo deklui za ženo. Zđaj se je te grdi greh odkrio. Prle je najmre raznašao glas, da je sama skoćila v vodo. Istina je pa, da jo je sam vrgeo, ćeravno ga je klećeć prosila, naj se je smilūje.

Ogenj na ljubljanskoj tehniki, šteri je nastao v delavnoj sobi profesora Kavćića, je napravo nad 200 jezer dinarov škode. Ogenj so hitro pogasili.

ZA SMEH.

Najbolše vrasťo. V sred i devet-najstoga stoećta je živo jaćo znani zdravnik Billroth. Bio je pa jaćo zalūbleni v edno mlado gospodićino, ne pa meo telko kuraže, ka bi njoj to povedao. Ednoga dneva pa ga je ta gospodićina pozvala k sebi i njemi je pravila: „Dragi gospod doktor, jaz mam moćne srćne bolećine. Povejte mi, ka naj vzećem proti tomi betegi?“

Doktor je malo pomislio i nato pravo: „Vzemićte — mene!“ Ka se pa zna, da so gospodićini vćasi vćuñole srćne bolećine. Takše so nešćer-ne naše deklui tūdi.

Dobroslov:

Kovać Andraš.

Vsakš den ga lećko vidiš, kak sčasoma stople proti svojoj kovaćnici. Poleti ob petih, pozimi ob sedmih. Zđaj na zimo nosi na sebi debeli gaban z ogūljenim perćnom, na glavi, gde se starajo sivi vlasovje, je zgnjetena kapa, šteroj je polovica prednjega dela, ki drži senco oćem, povećnjen na oći. Pod pazdūhom nosi dve poleni pa za prgišćo slame, ki jo je zmekno iz Bog zna ćide oslice. Nogā so odete v cipele iz svinjskoga leđra i v leđrne sarć, ki nikak ne spadajo k vozkim hlaćam. Naphani obraz se pri vsakšem stopaji nećeklo stepć. Po rasti je ne velki, pa tūdi mali ne, ne mršavi pa preveć debeli ne, ćiravno je žmeten viditi njegov hod. Samo zdrav je kak kocen i trden kak kamen.

Ovak pa ne slab, šće dober je viditi. Takš je kak po navadi lūdje, šteri pozimi i v leti žmetno delajo i se mantrajo od ranoga jūtra do kesne noći. Ali on nikdar ne razmišľavle od toga, kakš je. Za takše stvari nema on časa. On samo den za dnevom redno pride odklepat kovaćnico, da spopravi to, ka so njemi nanosili moški iz vesi.

Njegova kovaćnica stoji na severnom konci vesnice, tam na obćinskoj trati, gde se privleće iz vesi vozćek konik, se sreća s šćorkov cestov, jo preskoći i se zarije med njive za Zaton,

Tam ćepi Andrašova kovaćnica, vsa postarana i spotreta od nevol, mršava od strādanja, ka kažejo švedraste sohe i ogūljene stene z rebrami vred. Slamena pa sedlasta streha sili nekam v zemlo. Viditi je, kak da bi vsakše življenje zamrlo v njoj, samo dim, šteri se od časa do časa zasūće nad strehov, kaže, da je šće nekaj dihanja v njoj.

Na severnom kraji joj dvori oreh, ki pa ponūja pretrde orehe, da bi je Kovać Andraš mogeo vćivati; na sunćanom kraji joj tiho sepećejo vrbe, od starosti tūdi vse ćrbinate i mogoće spomine obūjajo na nekdašnje dni. Mimo njih pa teće bister jareć, ki pa se većkrat skrīje nekam pod zemlo, kak da njemi ne bi bilo po voli, da se stare vrhe gledajo v njem. Od ceste kraja je prle delala senco košnata malina i zakrivala njeno sirošćino, lani pa se je tūdi v njo zaletio tisti besen viher, da se je v velikij mokaj vtegnola prek ceste i obležala, dokeć so jo ne razsekali. Siroća kovaćnica pa sedi zđaj tam, celomi sveti na razgledavanje i tak jo je sram, da bi se najraj vđrila v zemlo.

Pa to Kovaća Andraša nikaj ne meša. On pride vsakš den redno ob vōri, jo odklene i zakūri s slamov i polinami.

Nato začne okavati kakša stara kola, vtegne šinje na skrhano kolo, pribije s kovaćkim cveći, ki majo debele glavice kak paoci, ošpici sprheno brano i dyakrat ali trikrat na

leto šće podkove tūdi kakšo razvešeno kobilo.

Vse ka je boušega i novoga pa nosijo moški k drugomi, mlajšemi kovaći, ki se je priselo pred letom odneked z Preka na drugi konec vesi.

Vse inaći je bilo pred leti, gđa je zdržavao detića, telko dela je meo i tukla sta po nakovali, da se je stepala zemla okoli.

— Hāt mi ga znamo vđariti, — se je ponašao pred moškimi. Zđaj pa tuće sam, kak da bi pomali klepao koso.

Tem bole radi pa hodijo moški v kovaćnico na pogovore. Nieden skoro nejde mimo, da ne bi za časeć stopo v kovaćnico, de si vošćijo dobro reć, si nažgejo pipe ali cigaretline, ali se pa pridejo samo segrevati. Vsaki se rad stavi v njoj, naj bo to poleti, gđa ide raztepat navile ali pa ide od košnje domou, naj bo to pozimi, gđa ide z drvaricov na roki i žagov prek ram v log ali pa si nesć iz šćacuna dūhan.

Tū so brećali, se kregali, šćengarili, vodili domaćo politiko i sodili većko življenje.

Pri takšij prilikaj je Kovać Andraš redko spregućao, samo vćasih je dopuno kakšo miseo. On je obraćao v sikaćoćem ognji ožarjeno železo, greno po vogelj i gđa je dĵao železo, od šteroga so skakale iskre, na nakovalo, se je vsakš potegno v kakš kot i kazao kovaći hrbet, na šteroga so kapale žareće zvezdice. Šteri pa je

meo nagle petć, je pa raj odzvuina poćakao.

Poleti odvećara pa, gđa se je po sparnojo vroćini znao vlećati debeli dešć i pregnao lūdi ž njiv za Zatonom, so pribēžali moški v debelih hodnićnih robaćaj i ženske za njimi, pokrite z jankami prek glavć i se natiskali pod strehov, ki je nećeklo vtegnjena od dvćr, tak na tesno, da jabuko ne bi spadnola do teo.

Kakpa je tūdi Kovać Andraš mogeo prehenjati s svojim delom, inaći bi ženske prevelko vrisćko zagnale, ći bi kakše perinje spadnola na nje.

— Hāt babe se vsikdi melejo, gde se jim nikak ne bi trbelo, se je na glas ćemerio kovać, dokeć je ne posvetilo sunce i so se pali razišli po svojem senci.

V tej zimskih odvećerekaj se pa nišće dugo ne mūdi v kovaćnici, ar si mrzla sapa gdešće zeberć pot skoz rebraste stene i v njoj toga ne zdrži dugo nieden moški, ćitūdi bi meo bundo na sebi.

Pa tūdi kovać Andraš zđaj nema dela. Zato že ob šćiraj zaklene kovaćnico i precī časa minć, dokeć postavi zvećnjene dvćri na pravo mesto.

Stalnoga doma nema. Prvi dom, kak je prišćeo v ves, njemi je bila edna klet, obita s prhnenimi deskami i odeta v šćiri snope kukarišća. V njoj je namesto železno posteo, ćrvivi sto s šćripajoćim stolcom, edno klop kre stene i rĵavo železno peć. Duga leta je tū

Spevanje naših dečkov.

Dečki Slov. Krajine i vaša pesem sta edno, našega dečka brez pesmi si nemremo misliti. Njegova pesem, či je lepa, če je pesem lepe i dobre vsebine, občuteno i dobro zaspevana, je nekaj tak lepoga, nekaj tak našega, ka nam da pravico do svoje bitnosti vseširo, je naš ponos i naša radost. Ta krepki v nas zavest, da smo dečki Slov. krajine, smo i bomo, dokeč se naša pesem v veselji i bolečini srca rodi i glasi prek naše zemle, pa ide iz duše v duše i vsakega vzdrami, da prislühne i si z blaženim mirom glavo i srce opoji. Gda te naše pesmi nede več, gda nam vmorijo i vze-mejo to našo pesem, te merjemo tudi mi. To znajo dobro i prav bridko občutijo oni tam za mejov, šterim se naša domača pesem preganja, šteri so nej slobodni spevati pesem, z šterov jih je že mati položila v zibelko. Zakaj ne? Zato, ka je naša, štero smo si sami priborili, štero nam je dao naš narod. Bežati je mogla naša lepa pesem pred njimi, a iz naših src je nej zbežala. Prešli do tudi zatiralci naše lepe pesmi, a naša pesem ne prejde. Dečki Slov. krajine, čuvajmo našo domačo pesem. Jemlimo si peljo od č. Slomška, šteri je prvi spovao naše pesmi i šteri je pravo: gde je pesem doma, tam hudo be nega. Pa kakša naj bo naša pesem? Lepa, primerne vsebine i dobra. Ne spevlimo pesmi, štere je nikdar ničče ne spenjo i spevao, štere skrunijo i kolejo našo lepo domačo pesem, štere pelajo mladino v pogubo, je včijo samo slabo. Ne vdajamo z slabov pesmi-jov v svet, dobra pesem, dobra reč, to naj bo naše geslo v teh resnih časaj. Kelko je naših domačih lepih pesmi, lepe i dobre vsebine, te spevlimo, ne pa kakše slabe, pohujšlive, štere se na žalost tudi dostokrat čujejo po naših vesnicaj. Zaspevlimo nekaj lepih domačih pesmi, da pozabimo na trude dnevnoga dela i tak odidimo z molitvijov k počitki. Včimo mladino, pelajmo jo v svet po pravoj poti, ka te tudi, gda nas nede več, do oni branili i ohranili našo domačo pesem. Ne pustimo, ka bi mrla naša lepa pesem. Že mati nam jo je v zibelko položila, zato si spevlimo: „Slovenska krajina mili naš dom“. I znova „prekmurski smo fantje, prekmurskoga duha, prekmurskoga srca“. Obdržimo duha ino srca matere, štera nas je že ljubila i nam gučala, gda nas šče ne bilo, da nas je v radosti i bridkosti pričakovala. Dečki, bodimo duha ino srca naše zemle, štera nas hrani i nam da življenje, čiravno je njeni krüj do-

Pisma naših iz tujine.

Šohar Agneš i sestra Terezija, Francija, z Doličev: V Jezušovom imeni vas pozdravlavi g. urednik i se vam zahvalive na rednom pošiljanji Novin, štere so nam na veliko radost. One so nama na jedino tolažbo z domačega kraja, čeravno sem jaz Terezija eti stopila v hišni zakon. Misli v celim srcem na najni rojstni kraj. Pozdravlavi očo i mater, sestro i brata, sosede i rodbino, domačo ves Doliče i gračko faro z prečastitov duhovščinov vred.

Romanje naših v Lujan. Sedemsto Slovincov i Hrvatov je romalo 29. novembra lanske leto v posebnom vlaku v največše Marijino romarsko svetišče v Argentini, v Lujan. Krasno so donele v njem naše lepe cerkvene pesmi, kak: „Lepa si lepa roža Marija“ itd. Horvatom je predgao g. Kastelic, Slovincem pa g. Doktorič, oba slovenskiva duhovnika. Vnogo ljudi se je spovedalo pri toj priliki. Tak nam pišejo slov. duhovnik g. Hladnik Janez z Buenos Airesa, Argentina.

Svarda Franc i žena Gizela, Chaluny, Francija: Častiti g. urednik. Naj obrvim se vam oglašiva iz tujine. Hvalen bodi Jezus Kristuš! Marija naj vam bode na pomoč ino celoj Slovenskoj krajini. Zatem se vam od srca lepo zahvaliva, ka ste nama poslali naše Novine, štere sva zmetno čakala ino tudi včasih prečtela. Dosta lepoga se čte v njih, ka se človek more strsnoti kakšte bi meo trdo srce. Istina, ka je nemreva čtetu vudne, samo večer, da sva pa itak veseliva, gda dobiva novine maternoga jezika. Samo vas prosiva, pošiljate nama redno Novine pa Marijin list. Posebno se pa od srca zahvaliva g. Gerič Martini iz Velike Polane, ka sva jih prosila, ka nama naj naročijo naše liste, pa so naj tudi poslunoli, kak ravno svoje dejte, naj njim plača dragi Bog njihove trude. Ešče ednok vas lepo pozdraviva i ostanite z Bogom.

Pozdrav pošilajo: Drvarič Kristina, Bogojina, Tivot, Francija, vsem pri uredništvu i upravi naših listov, štere redno dobiva. — **Jerič Katica,**

stakrat nej z medom, nego s pelinom oslajeni. Pa li nam je sladkejši, nego tujja pogača, naš je i zato slasten. Prišeo bo pa lepši čas, trdno vupajmo, ka pride. Zato ne ječimo, nego spevlimo: „Slovenska krajina, mili naš dom, pozabote nikdar, nikde ne bom“.

Dečki na delo! Čas je resen, zato ne spimo. Zdržimo se v edno samo moč, organizacijo i delajmo za obstanek naše lepe pesmi.

Ste. Opportune, Francija. Piše: Dragi gospod, ne vem kak vam naj napišem moje veselje, gda sam prvič zagledala naše drage liste. Priporočam se v molitev. — **Seredi Margita i Caesar Rozika, Calotiere, Francija,** iz Bogojine, g. plebanoši, svojim starišom, bratom, mamicam, teticam, stricom i vüčekom, širiteli Caesar Jožefi, Pintarčovoju botrini i celomi trnaskomi bregi i Slov. krajini. Dobivata redno naše liste, štere že v soboto začneta čtetu i se tolažita z njimi v mrzloj tujini. — **Frumen Marija, Versailles, iz Topolovec.** V Jezuš i Mariji žele vnogo zdravja i sreče. — **Virag Ivan i žena Mata, Žizki, Francija,** želela božo pomoč našim listom, da bi izseljence vsikdar razveseljavali, je želno pričakujeta. — **Osko Anton, Vidonci, Francija,** svojim starim starišom, očim, mamicam, sestram, tovarišom i tovarišicam, vesi Vidonci, gračkoj fari i celoj Slovenskoj krajini i naroči si vse naše liste i je taki plača, ar so njemi v dalnoj tujini potrebni, prosi vse, naj se ne spozabijo z njega. — **Sobočan Aga i brat, St. Colomb, Trnje, Slovenskoj krajini črensovskoj fari, starišom, bratom i sestri, — Lepša Ana i Marič Kata** z istoga mesta Slovenskoj krajini. Vse tri naše liste redno dobivajo i je z veselim srcem prebirajo. Uredniki i vsem želejo veselejša i zdravjša leta. — **Hozjan Marija, Francija, Od-ranci, beltinskomi g. plebanoši i svojo duhovščini, svojim domačim, črensovskim teticam, uredniki Novin;** bole se veseli našim listom kda pridejo, kak če bi dobila 500 Din, se zahvali beltinskomi g. plebanoši za lepo izseljeniško pismo. — **Škalič Henrik z ženov, kak v Nemčijo, tak tudi v Franciji** si je zaželo naše liste, kde zavolo siromaštva more robotati. — **Kuhar Štefan celoj Slov. krajini i uredniki Novin;** se z svojimi pajdaši zahvali za naše liste i žele vse dobro uredniki za trude; misli na siromake i pošle dar na Dom sv. Franciška. — **Berke Imre** se zahvali za redno pošiljanje naših listov.

Pošta.

H. F. Chatain. Penezi prišli i smo je razdelili. — **Mirko.** Nepodpisana pisma v uredniški koš romajo brez smilenja i ne dobijo, ar ne zaslužijo, odgovora. Mladina, štera ne vupa na svetlo z svojim imenom, nosi v sebi klico značaja, šteroga, gda doraste, pobere vsaka sapica v tabor Kristušovih sovražnikov. Bodimo že v mladosti junaki z odkritosrčnostjov, te bomo slavili zmago mo-žate kreposti. — **Miholič Jožef, Šutinci.** Lanski račun je popolnoma v redi. Od 14. februara pošilamo 2 Novine menje. Ki so je dozdej primali, je plačajo, vsaki 3 Dinare.

nam nekaj obrne noge proti jarki. Zaglednoli smo visoko čarno senco, ki je švignola prek ceste pod most.

Hát Andraš, smo si mislili, pazi se, comprnice so tu! I ne da bi znali gda, smo že bili do kolena v vodi. Či smo pa šteli stopiti z ednov nogov na suho, so nas odzaja zgrabile i čebuknoli smo nazaj v jarek. Čuli smo, kak so se pogučavale za hrbtom: Hát zdaj ga držimo, naj se malo skople stari. Mi pa brečimo, zovemo, nikdar nikaj! Denok je komaj prišeo kramarov Vanč mimo i nas opitao: „Hát ka ste pa zgubili v vodi.“ „Nikaj smo ne zgubili, hát ne vidiš comprnic, da nas ščejo okopati.“ Vanč se pa čudo, da nikaj ne vido, čiravno je mesec svefo. Vidiš, dečak, te so se včasih babe skrile.

— Pijte Andraš, da te vütro ležej tukli, njemi je nalevao dečko.

— Hát nemamo več dosta dela. Staramo se. Neštérni kovač lejk misli, da je kovaštvo tak, kak da bi jo beli krüh. Nekaj ožari, sposmodi, zakové i misli, hát, kola so tu. Mi bi inači delali.

To je skrb, ki njemi odjedavle veselje do dela i krati spanje.

— Hát dugo več ne bomo živeli, — je pravo dale, — svoje smo zvršili, trbelo bo dati račun od toga, kak smo živeli. Ednok smo že obračunali. Te smo bili na smrté betežni. Doktor nam nikaj ne znao več pomagati. Veleli smo Marki, ki nas je vozo k doktoru: „Hát Marko, pelaj nas k gospodini, nekaj jim mammo po-

Vrečić Roza, Prosečka ves. Zapisali smo 5 M. listov več i 1 Novine menje od 14. febr. Plača do toga časa 3 Din. za nje te naročnik, ki je odstopo. — **Denša Ivan, Chicago.** Sprejeli 7 i pol dolarov za kalendare i naročnine po 3 dolare za vas, Dovečar Ano, Krampač Rozo, Zver Matjaša i Kerec Marijo, potom en dolar podpore za Marijin List i poldrugi dolar za svete meše za sestro. Edna se je včasih opravila, dve liberu pa sporedoma, kak na njevi ren pride. Za stari kraj je plačala Novine i Marijin List Kerec Marija za Kerec Augusta na Hotizi i Dovečar Ana za Farkaš Kato v Miriški. Hotiškomu širiteli naznanjeno, da obema davi plačane liste. Vsem srčne pozdrave. — **Naročniki v Chicagi** se oprosi, naj skupno pošlejo naročnino bar do konca marca. — **Lopert Giza, Francija.** Obe knigi smo ti poslali, kak si prosila. Penez je vövdaro. — **Plej Marija, Chateauroux.** Din. 231 sprejeli. Za Ritlopa 88 Din. Plačao je 60 Din. naročnine, ostalo na popevano mešo i molitve; ti si plačala celoletno naročnino i za misijonarko ostalo 43 Din. Ar so tvoji domači dodali tvojih 50 Din., ka si že prle poslala, so za misijonarko naši listi tudi plačani. — **M. A. Lj.** Priporočilo šlo februara. — **Zorjan Ana, Bresnay.** Na koj si poslala višek penez, nas obavsti. Za tebe i očo plačano vse za lani i letos i ešče ostalo nekaj više. — **Gumilar Franc, Chailly.** Istotak prošimo odgovor, na koj je višek od 21 Din? — **Sračnjek Viktorija, Sv. Jürj.** Din. 112 sprejeli i po naročili razdelili. — **Ficko Štefan, Tišina.** Na 1. 1936. je 50 Din. duga, to je vse. Od Bediča smo mi dozdej nikaj ne sprejeli. Razložiti nam to delo, mogoče se ide za agrarne zadruge delež.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	213—238
Nemška marka	12 86—17 50
Austrijski šiling	8 22
Vogrski pengo	7—8 76
Grčke lire	31 50
Amerikanski dolar	43—49
Holandski goldinar	23—30
Švicarski frank	10
Belgijska belga	4 37
Italijanska lira	2 29
Francoski frank	2 03
Česka korona	1 52

Živina. Kg na živo vago v dinaraj: Biki, junci 3 50—5 25, krave, telic debele 3—4 50, krave za kolbase 2—3, teoci 6—8, praščici 5 50—9, plemenski prasci 100—200 Din. po falati. Konji 3000—3500 D. po glavi. Zrnje, 100 kg. v dinaraj: pšenica 163—170, kukorica 68—84.

Vreme:

Zmerno hladno, vmes deždjevo z snegom.

Banque S. Baruch

et Cie, 11, Rue Auber 11, PARIS - 9 e. odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršu vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi u Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevu pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-6

vedati. Dugo so poslušali, nato smo si pogučavali, nazadnje pa so me spre-križili i mi podelili bože Telo. „Hát stari zdaj čakaj na smrt,“ smo si mislili. Vidili smo že, kak bo pokopič kopao jamo za nas, nas možaki za-bili nato v drevo i nametali žmetno zemlo na nas. A smrti odnikd ne bilo. „Hát duže ne bomo čakali“, smo pravili, se zdignoli s postele i vidili smo, da nas noge šče držijo. Vidiš, dečak, ne je šče prišla naša smrtna vöra, duže šče moremo klačiti zemlo, ali prišla je vöra, štera nas redno zove domou.

Začuto je, da ma že zadosta pi-jače. Nagno je zadnje kupico, si z dlanjov obrisao ščetinaste mustače, pokimao z glavov i se brezi reči napoto proti domi.

Gda je stopo na konik, si je stihla brundao pred sebo:

Oj Micika moj, gde si snočkar ti bilá, da te ne bilo tak dugo domou.

Samo té tri rende je spevao i je ponavljao tak dugo, dokeč se ne znaj-šeo pred svojimi dverami.

Na severnom konci vesi pa čepi njegova napou podreta lesena kovač-nica, vsa zapušćena, obsojena, da raz-padne. Zdiha v od žmečave snega, da vse poka v njoj. Znabiti se gda što domisli i se ednok z drvaricov stavi pred njov.

Po letaj pa bodo pripovedavali pripovesti od nje, ki bi sama znala največ povedati, či bi joj dana biló gučati.

preživo. Zadnja leta pa si je nekaj zmislo i se odselo v vekšo i zidano hižo domačega Amerikanca. Ali v tej velikj zidinaj ga je najhitrej lovio straj i dugi čas njemi je delao družbo v toj samoči. Zato ga je mlinar iz „ciril-metodove“ družbe, z rdečim obrazom i nasmejanimi očmi, štere ovak rade poglednejo kupici na dno, odselo s kravami v svojo kučo pri mlini, ki ga žené bistra Mirica. Pa tudi tu se je navolo. Ponoči, gda bi rad meo mir, so njemi nikak ne dale mirá velke vodne podgane, štere so ga sprva s strahom vohale od vseh krajov, potli pa se brezskrbno naganjale prek po njegovih nogaj i obrazi.

— To hát nemremo duže vö stati, — se je čemerio. On vsikdar od sebe guči tak, kak da bi jih već bilo. Na-klao je svojo ropotijo na kola i se odselo na staro mesto . . .

Ali on ne nameri svojih stopa-jov proti domi, liki zavine naravnost k hiži, gde se toči sladka kapla.

— Hát dečak, nalej nam pou litra, da si ga malo siplemo, — zapoveda-vle že med dverami dečki, šteromi je že prek dvajseti let, (pa to Andraša kovača nikaj ne meša) z živimi svetlimi očmi, gostimi, čarnimi vlasmi pa z gibčnim hodom kak mestni natakár.

Kovač Andraš se šče ne dobro namesto za stolom i že se je svetilo rdečkasto vino pred njim.

— Hát toči, dečak, si veli natočiti. Rad pije. Pa naj je šče spio tak dosta vina, denok ne bilo viditi, da bi bio pijan, edino včasih se je malo opotekao.

Privlekeo je iz notrašnjega žepa debeloga kaputa štrüco beloga krüha pa ga začno pomali odščipavati. Njemi se lübi samo beli krüh. Pri takših pri-likaj se rad razguči.

— Znaš dečak, hát karto smo do-bili od Martina, da penezi idejo, pe-nez pa nega, — se je starao. On ma sina v nekšoj fabriki, ki njemi rad pošle k svetkom kakši krajcar.

— Mogoče pa peški idejo, pa zdaj v tom snegi nemrejo priti tak na nagli, — je v šali pravo dečko.

— Poudrugi tjeden je že mino, kak nam je Martin pisao, hát to maš stari sto dinarov pa si poživi te svet-ka, da boš znao kakšemi sini si dao življenje. Čakamo, spitavlemo poštar, svetki so minoli, hát penez nega. Vze-mi karto, dečak, pa piši mojemi Mar-tini, naj poišče peneze, hát stari je penez ne dobo.

— Dobro, dobro, Andraš, za par dni bodo penezi v vaših rokaj, — njemi je zagvüšao dečko.

— Hát vzemi si kupico pa toči. Gda je nalejao obe, je mogeo izpiti z Andrašom na čisto.

Kak da bi pozabo na dozdejšnje, je začno praviti:

— Hát mi smo prekláčili dosta zemle i vidili dosta sveta, doživeli do-sta slaboga i vživali malo dobroga.

V leti je bilo, gda smo se ed-nok zamüdili pri hiži, hát znaš, malo smo si ga sipali. Ne misli dečak, da smo bili pijani, tak smo bili trezni kak zdaj. Idemo proti domi po tistom vozkom koniki pa malo pred mostom